

173

VYHLÁŠKA

Českého báňského úřadu

ze dne 16. března 1992,

kterou se mění a doplňuje vyhláška Českého báňského úřadu

č. 72/1988 Sb., o výbušninách

Český báňský úřad stanoví podle § 21 odst. 6, § 24 odst. 3, § 27 odst. 5, § 32 odst. 7, § 33 odst. 5 a § 36 odst. 6 zákona České národní rady č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění zákona České národní rady č. 542/1991 Sb.:

Čl. I

Vyhláška Českého báňského úřadu č. 72/1988 Sb., o výbušninách, se mění a doplňuje takto:

1. Název vyhlášky zní „o používání výbušnin“.

2. V § 1 odst. 2 písm. b) se vypouští slova „a u výbušnin a pomůcek, u nichž prověřování jakosti vede k jejich zničení, návrh vyhodnocení statistické přejímky.“¹⁾

3. V § 1 odst. 2 písm. b) se odkaz ¹⁾ vypouští.

4. Za § 4 se vkládá nový § 4a, který včetně nadpisu zní:

„§ 4a

Přezkušování výbušnin a pomůcek

(1) Český báňský úřad v povolení uvést výbušninu nebo pomůcku do oběhu podle § 4 odst. 2 může stanovit termín jejich přezkušování. Současně určí organizaci, která přezkoušení provede.

(2) Vyhodnocení provedeného přezkoušení předloží organizace, která přezkoušení provedla, Českému báňskému úřadu a žadateli.

(3) Pokud bude při přezkoušení zjištěno, že výbušnina nebo pomůcka nesplňuje podmínky podnikové normy (technických podmínek), nesmí být dále uváděna do oběhu.

(4) Vzorčky výbušnin nebo pomůcek potřebných k přezkoušení, náklady na přezkoušení a vypracování vyhodnocení hradí žadatel.“

5. V § 12 odst. 3 v první větě se nahrazuje číslo „2,1“ číslem „1,8“.

6. V § 18 odkaz ⁵⁾ zní:

„⁵⁾ Vyhláška ČBÚ č. 22/1989 Sb., o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a bezpečnosti provozu při hornické činnosti a při činnosti prováděné hornickým způsobem v podzemí.

Směrnice ministerstva zdravotnictví České republiky o hygienických požadavcích na pracovní prostředí č. j. HEM-340.2-30.9.77 ze dne 11. 5. 1978 (reg. v částce 21/1978 Sb.), ve znění směrnice ministerstva zdravotnictví České republiky č. j. HEM-340-2-21.3.85 z 2. 4. 1985 (reg. v částce 16/1985 Sb.).“

7. V § 21 odst. 3 odkaz ⁷⁾ zní:

„⁷⁾ Zákon ČNR č. 133/1985 Sb., a požární ochraně, ve znění zákona ČNR č. 425/1990 Sb.

Vyhláška ČBÚ č. 22/1989 Sb., o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a bezpečnosti provozu při hornické činnosti a při činnosti prováděné hornickým způsobem v podzemí.“

8. V § 27 se doplňuje nový odstavec 10, který zní:

„(10) Jednoduché druhy trhavin (např. směs dusičnanu amonného s palivem) musí být evidovány od doby jejich zhotovení.“

9. V § 36 se slova „místnímu národnímu výboru obce“ a „okresní správě Sboru národní bezpečnosti“ nahrazují slovy „obci“ a „okresnímu policejnímu útvaru“ a slova „stanovena doba delší“ nahrazují slovy „stanoveno jinak“.

10. Název oddílu třetího zní: „Střelní mistr, odpalovač ohňostrojů, technický vedoucí odstřelů a vedoucí trhacích prací“.

11. V § 40 odst. 1 v první větě se slova „mít alespoň střední vzdělání“ nahrazují slovy „úspěšně ukončit základní školu“.

12. V § 40 odst. 2 v první větě se slova „teoretickou část výuky“ nahrazují slovy „výuku v kursech“ a ve druhé větě se slova „Sboru národní bezpečnosti a Pohraniční stráž“ nahrazují slovy „a ozbrojených bezpečnostních sborů“.

13. Za § 40 se vkládá nový § 40a, který včetně nadpisu zní:

„§ 40a

Odpalovač ohňostrojů

Uchazeč o oprávnění odpalovače ohňostrojů musí úspěšně ukončit základní školu a absolvovat výuku v kursu.“

14. V § 41 odst. 1 se za slovo „vzděláním“ vkládají

slova „nebo s úplným středním odborným vzděláním“.

15. V § 42 odst. 1 odkaz ⁹⁾ se vypouští.

16. V § 42 se doplňuje nový odstavec 3, který zní:

„(3) Kurs, ve kterém se provádí teoretická a praktická výuka uchazečů o oprávnění odpalovače ohňostrojů musí mít rozsah nejméně 40 vyučovacíh hodin v pěti dnech; po dobu kursu nesmí být uchazeči pověřováni jinými úkoly.“.

17. V § 43 odst. 1 se za slova „střelmistra“ vkládají slova „odpalovače ohňostrojů“.

18. V § 43 odst. 4 se slova „posouzení národního výboru o občanské bezúhonnosti“ vypouští.

19. V § 43 odst. 3 odkaz ¹⁰⁾ zní:

¹⁰⁾ Zákon ČNR č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění zákona ČNR č. 542/1991 Sb.“.

20. § 44 včetně nadpisu zní:

„§ 44

Evidence průkazů a oprávnění

(1) Evidenci střelmistrovských průkazů a oprávnění a průkazů odpalovače ohňostrojů vede obvodní báňský úřad, který je vydal; evidenci oprávnění technických vedoucích odstřelů vede Český báňský úřad.

(2) Organizace vede evidenci průkazů a oprávnění střelmistrů a technických vedoucích odstřelů a průkazů odpalovače ohňostrojů, kteří jsou jejími pracovníky.

(3) Držitelé průkazů podle odstavce 1 jsou povinni ohlásit změny údajů v těchto průkazech uvedených do jednoho měsíce ode dne, kdy ke změně došlo, orgánu, který průkaz vydal.

(4) Jestliže držitel průkazu odpalovače ohňostrojů neprováděl ohňostrojné práce po dobu delší než 5 let, musí být před opětovným výkonem těchto prací přezkoušen z teoretických i praktických znalostí.^{10a)}“.

21. V § 44 se zařazuje nový odkaz ^{10a)}, který zní:
^{10a)} § 36 odst. 2 zákona ČNR č. 61/1988 Sb., ve znění zákona ČNR č. 542/1991 Sb.“.

22. § 56 odst. 1 zní:

„(1) Bleskovice se smí řezat nožem na čisté dřevěné podložce nebo jinými povolenými pomůckami v souladu s návodem na jejich používání.“.

23. V § 57 odst. 2 se vypouští slova „a jsou z těžce odporové skupiny“.

24. § 90 odst. 1 zní:

„(1) Nálože důlně bezpečných trhavin ve vývrtech se nesmí přiblížit jiným náložím nebo k jiným neutěsněným vývrtům na menší vzdálenost než 40 cm v uhlí a 30 cm v kameni.“.

25. § 104 odst. 1 zní:

„(1) Na používání důlně bezpečných trhavin při bezvýlomové trhačské práci se nevztahuje ustanovení o mezní náloži (§ 88 odst. 2) a ustanovení § 115 odst. 3 písm. a), pokud jde o nepřípustnost použití důlně bezpečných protiplynových trhavin I. kategorie.“.

26. § 104 odst. 3 se vypouští.

27. V § 115 odst. 1 v druhé větě se slova „doly s nebezpečím“ nahrazují slovy „důlní díla zařazená do některého stupně nebezpečí¹³⁾“.

28. Odkaz ¹³⁾ zní:

¹³⁾ Výnos ČBÚ č. j. 1820/1989 ze dne 15. 6. 1989, kterým se vydává bezpečnostní předpis pro doly s nebezpečím průtrží hornin a plynů.“.

29. V § 147 odkaz ¹⁵⁾ zní:

¹⁵⁾ ČSN 73 5530 Sklady výbušnin a výbušných předmětů.“.

30. § 177 zní:

„§ 177

Pro účely této vyhlášky se rozumí:

- ohňostrojními pracemi práce, při kterých se energie chemické výbuchové přeměny výbušnin a výbušných předmětů využívá k vyvolání světelných, popřípadě zvukových účinků,
- odpalištěm místo, ze kterého se odpalují pyrotechnické výrobky“.

31. V § 178 odst. 1 se slovo „ohňostroj“ nahrazuje slovy „ohňostrojné práce“ a slova „ohňostrojné prostředky“ se nahrazují slovy „pyrotechnické výrobky“.

32. § 178 odst. 2 zní:

„(2) Vedoucí odpalovač ohňostrojů odpovídá za bezpečnost při přípravě a provedení ohňostrojných prací a určí opatření k zajištění bezpečnosti všech odpalovačů ohňostrojů a k ochraně osob a majetku v prostoru, který je ohrožen prováděním ohňostrojných prací, pádem pyrotechnických výrobků nebo jejich zbytků.“.

33. Nadpis § 179 zní: „Ohňostrojné práce“.

34. V § 179 odst. 2 v první větě se slovo „ohňostrojů“ nahrazuje slovy „ohňostrojných prací“.

35. V § 179 odst. 4 se slova „ohňostrojných prostředků“ nahrazují slovy „pyrotechnických výrobků“.

36. V § 179 odst. 5 v první větě se slovo „ohňostroje“ nahrazuje slovy „ohňostrojných prací“ a ve druhé větě se slova „ohňostrojných prostředků, popřípadě jiných“ vypouští.

37. V § 179 odst. 6 se slovo „ohňostroje“ nahrazuje slovy „ohňostrojných prací“ a slova „Sboru národní bezpečnosti“ nahrazují slovy „policejnímu útvaru“.

38. V § 180 odst. 2 se slovo „ohňostroje“ nahrazuje slovy „odpalování pyrotechnických výrobků“.

39. V § 180 odst. 4 se slovo „ohňostroje“ nahrazuje slovy „ohňostrojné práce“.

40. Nadpis části čtvrté zní: „Společná, přechodná a závěrečná ustanovení“.

41. Před § 181 se vkládá nový § 180a, který včetně nadpisu a odkazu^{16a)} zní:

„§ 180a

Společná ustanovení

Ustanovení této vyhlášky se vztahují i na pyrotechnické výrobky a výrobky obsahující výbušniny, pokud mohou výbuchem ohrozit bezpečnost osob a majetku [výbušné předměty^{16a)}].

42. § 181 odst. 3 zní:

„(3) Oprávnění střel mistrů, odpalovačů ohňostrojů a technických vedoucích odstřelů vydaná podle dosavadních předpisů zůstávají v platnosti.“.

43. § 182 odst. 2 zní:

„(2) Kromě případů uvedených v odstavci 1 se může organizace od ustanovení této vyhlášky odchýlit se souhlasem Českého báňského úřadu a za podmínek jim stanovených na návrh vedoucího organizace doložený potřebnými náhradními opatřeními. Návrh se předkládá prostřednictvím obvodního báňského úřadu, a to jen v mimořádných případech a za předpokladu, že bude zajištěna bezpečnost práce a provozu.“.

44. § 182 odst. 3 se vypouští.

45. V § 183 se doplňují nové body 15 až 34, které zní:

„15. výnos Ústředního báňského úřadu č. j. 1400/67 ze dne 20. února 1967, kterým se vydává zkušební řád pro zkoušky střel mistrů a technických vedoucích odstřelů (reg. v částce 44/1968 Sb.), ve znění výnosu ČBÚ ze dne 18. srpna 1975 (reg. v částce 25/1975 Sb.);

16. výnos Českého báňského úřadu č. j. 5421/15/1970 ze dne 30. 11. 1970, kterým se povoluje v ČSR používat k trhacím pracím pomůcku pro používání výbušin označenou větruvzdorný zapalovač (reg. v částce 7/1971 Sb.);

17. výnos Českého báňského úřadu č. j. 399/1/71 ze dne 8. 3. 1971, kterým se povoluje používat trhavinová tělíška TNT a trhavinová tělíška NP 10 (reg. v částce 27/1971 Sb.);

18. výnos Českého báňského úřadu č. j. 5832/21/1974 ze dne 10. 11. 1974, kterým se povoluje používat k trhacím pracím kondenzátorovou roz-

nětnici KRAB 1200 (reg. v částce 3/1975 Sb.), ve znění výnosu ČBÚ č. j. 2113/16/1981 ze dne 1. 4. 1981 (reg. v částce 34/1981 Sb.);

19. směrnice Českého báňského úřadu ze dne 15. července 1975 o povolování odběru výbušin národními výbory (reg. v částce 20/1975 Sb.);

20. výnos Českého báňského úřadu č. j. 4389/15/1976, kterým se povoluje používat důlně bezpečnou protiprachovou trhavinu CARBODANUBIT (reg. v částce 25/1976 Sb.);

21. výnos Českého báňského úřadu č. j. 4391/17/1976, kterým se povoluje používat důlně bezpečnou protiplynovou trhavinu I. kategorie SLAVIT V (reg. v částce 25/1976 Sb.);

22. výnos Českého báňského úřadu č. j. 22/1/1977, kterým se povoluje používat důlní skalní trhavinu PERUNIT 20 (reg. v částce 28/1978 Sb.);

23. výnos Českého báňského úřadu č. j. 35/14/1977, kterým se povoluje používat důlně bezpečnou protiprachovou trhavinu SYNTHESIT V 18 (reg. v částce 28/1978 Sb.);

24. výnos Českého báňského úřadu č. j. 509/18/1977, kterým se povoluje používat trhavinu Zápalnice č. 1 (reg. v částce 32/1978 Sb.);

25. výnos Českého báňského úřadu č. j. 519/28/1977, kterým se povoluje používat zážehové rozbušky č. 8 Cu - typ II (reg. v částce 32/1978 Sb.);

26. výnos Českého báňského úřadu č. j. 520/29/1977, kterým se povoluje používat zážehové rozbušky č. 8 Al - typ II (reg. v částce 32/1978 Sb.);

27. výnos Českého báňského úřadu č. j. 93/21/1980 ze dne 25. listopadu 1980 o povolení používat trhavinu OSTRAVIT C (reg. v částce 13/1981 Sb.);

28. výnos Českého báňského úřadu č. j. 3738/20/1980 ze dne 27. listopadu 1980 o povolení používat tritolové válcové nálože VN 4, VN 5 a VN 10 (reg. v částce 13/1981 Sb.);

29. výnos Českého báňského úřadu ze dne 18. října 1982 č. 23/1982 č. j. 1444/1982 o povolení používat trhavinu HARMONIT AD (reg. v částce 15/1984 Sb.);

30. výnos Českého báňského úřadu č. j. 2474/19/1983 ze dne 28. října 1983 o používání pyrotechnického prostředku KULOVÁ PUMA II při provádění ohňostrojů (reg. v částce 22/1984 Sb.);

31. výnos Českého báňského úřadu č. j. 2474/20/1983 ze dne 28. října 1983 o používání pyrotechnického prostředku ITALSKÁ PUMA při provádění ohňostrojů (reg. v částce 22/1984 Sb.);

^{16a)} § 21 odst. 2 zákona ČNR č. 61/1988 Sb., ve znění zákona ČNR č. 542/1991 Sb.

32. výnos Českého báňského úřadu č. j. 2474/21/1983 ze dne 28. října 1983 o používání pyrotechnického prostředku LÉTAVICE II při provádění ohňostrojů (reg. v částce 22/1984 Sb.);
33. výnos Českého báňského úřadu č. j. 5220/22/1983 ze dne 28. října 1983 o používání pyrotechnického prostředku DÉLOVÁ RÁNA OHŇOSTROJNÁ II (reg. v částce 22/1984 Sb.);
34. výnos Českého báňského úřadu ze dne 20. listopadu 1984 č. 9/1984 č. j. 888/1984, kterým se stanoví bližší podmínky pro dělení a nařezávání ná-

ložek průmyslových trhavin v organizacích, které tyto trhaviny používají při trhacích pracích (reg. v částce 10/1985 Sb.).“.

46. V příloze č. 2 odkaz ¹⁷⁾ se vypouští.

47. V příloze č. 2 bod I se na konci slova „a okruh použití“ nahrazují slovy „okruh použití a způsob značkování plastických trhavin pro účely detekce“.

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Předseda:

Ing. Bartoš v. r.

174

VYHLÁŠKA

Českého báňského úřadu

ze dne 16. března 1992

o pyrotechnických výrobcích a zacházení s nimi

Český báňský úřad stanoví podle § 21 odst. 6 zákona České národní rady č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění zákona České národní rady č. 542/1991 Sb.:

§ 1

Základní pojmy

(1) Pyrotechnické výrobky jsou výrobky, které obsahují pyrotechnické složky, popřípadě i výbušniny v tuhém nebo kapalném stavu a jsou určeny pro zábavné nebo technické účely.

(2) Pyrotechnické složky jsou mechanické směsi hořlavín, oxidovadel, pojiv a dalších přídavných látek, jejichž chemickou přeměnou (ve formě různě rychlého hoření) se vyvolávají světelné, tepelné, zvukové, dýmové, tlakové a pohybové účinky (dále jen „pyrotechnické efekty“).

(3) Výbušková složka je druh pyrotechnické složky obsahující kovový prášek a oxidovadlo ve volně sypavém stavu.

(4) Výbuška je pyrotechnický výrobek nebo jeho část sloužící k vyvolání zvukového a zábleskového účinku.

(5) Ohňostrojem podle této vyhlášky je současné nebo v krátkém časovém sledu následující odpalování pyrotechnických předmětů třídy II a III s případným použitím pyrotechnických předmětů třídy I.

§ 2

Klasifikace pyrotechnických výrobků

(1) Pro účely této vyhlášky jsou pyrotechnickými výrobky

- pyrotechnické předměty - výrobky obsahující technologicky zpracované pyrotechnické složky, případně i malá množství výbušnin. Jsou nebezpečné především požárem a při dodržení návodu k používání neohroží výbuchem bezpečnost osob a majetku,
- výbušné předměty - výrobky obsahující technologicky zpracované pyrotechnické složky a výbušni-

ny, které mohou výbuchem ohrozit bezpečnost osob a majetku.

(2) Pyrotechnické předměty pro zábavné účely se zařazují podle stupně nebezpečnosti do tříd I, II a III.

(3) Pyrotechnické předměty pro technické účely se zařazují podle stupně nebezpečnosti do podtříd T_0 a T_1 .

(4) Výbušné předměty se zařazují do třídy IV a podtřídy T_2 a vztahují se na ně také předpisy o výbušninách.¹⁾

(5) Parametry pro zařazování pyrotechnických výrobků podle odstavců 1 až 4 s příklady charakteristických výrobků jsou uvedeny v příloze č. 1 této vyhlášky.

§ 3

Základní požadavky na pyrotechnické předměty a pyrotechnické složky

(1) Pyrotechnické předměty musí být vyrobeny tak, aby:

- při dodržení návodu k používání nebyla ohrožena bezpečnost osob a majetku,
- nemohly dosáhnout výše než 100 m,
- při výškových pyrotechnických efektech nedopadaly na zem hořící zbytky,
- netvořily nebezpečné střepiny, které by mohly způsobit zranění osob; přitom pyrotechnické předměty třídy I a II nesmí vyvolat intenzitu hluku větší než 115 dB (A) ve volném prostoru ve vzdálenosti 8 m.

(2) Pyrotechnické předměty musí být:

- výrobce vyrobeny nebo baleny tak, aby při dopravě a manipulaci byly bezpečné; zejména musí být zabezpečeny proti nežádoucímu zapálení,
- označeny na obale nebo na jednotlivém kuse tak, aby byl zřejmý způsob a místo jejich zapalování.

(3) Časované pyrotechnické předměty musí mít interval zpoždění mezi zážehem a funkcí výrobku 3 až 6 sekund; to neplatí při použití elektrického zážehu.

(4) Pyrotechnické předměty třídy II a III a podtřídy T_1 musí být na svém povrchu nebo v nejmenším prodejním balení výrobcem nebo dovozce opatřeny

návodem k používání v českém nebo slovenském jazyce [§ 3 odst. 1 písm. a)], datem do kdy má být pyrotechnický předmět spotřebován nebo datem výroby a spotřební dobou, označením výrobce nebo dovozce, třídy nebo podtřídy stupně nebezpečnosti a číslem rozhodnutí o schválení k uvedení do oběhu; návod k používání u pyrotechnických předmětů třídy III a podtřídy T_1 musí obsahovat též návod k ničení selhávek.

(5) Pyrotechnické předměty třídy I a podtřídy T_0 musí být na svém povrchu nebo v nejmenším prodejním balení opatřeny jednoduchým návodem k používání v českém nebo slovenském jazyce [§ 3 odst. 1 písm. a)], označením výrobce nebo dovozce, třídou nebo podtřídou stupně nebezpečnosti a číslem rozhodnutí o schválení pyrotechnického předmětu k uvedení do oběhu.

(6) Pyrotechnické složky v pyrotechnických předmětech nesmí být samozápalné a mechanicky nebo chemicky znečištěny. Nesmí vykazovat chemické reakce a změny nepříznivě ovlivňující bezpečnost při manipulaci, skladování a použití, a to ani v případě jejich uložení v nejmenším původním balení při teplotě 50°C po dobu 4 týdnů.

§ 4

Uvádění pyrotechnických předmětů do oběhu

(1) Pyrotechnické předměty musí být před uvedením do oběhu zařazeny do příslušné třídy nebo podtřídy stupně nebezpečnosti podle této vyhlášky. O zařazení rozhodne výrobce a příslušnou třídu nebo podtřídu stupně nebezpečnosti vyznačí v návodu k používání a na obalu. Tento požadavek musí splňovat i dovážené výrobky.

(2) Pro uvádění pyrotechnických předmětů, stanovených ke schvalování, do oběhu platí zvláštní předpisy.²⁾

§ 5

Požadavky na obaly pyrotechnických předmětů

(1) Obaly musí být vyrobeny tak, aby při obvyklém namáhání při manipulaci, dopravě a skladování nedošlo k jejich samovolnému otevření ani poškození pyrotechnických předmětů.

(2) Materiál obalů a jejich uzávěrů nesmí vyvolávat takové reakce s pyrotechnickým předmětem, při nichž by vznikaly výbušné, hořlavé nebo jinak nebezpečné sloučeniny.

¹⁾ Např. zákon České národní rady č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění zákona České národní rady č. 542/1991 Sb., vyhláška Českého báňského úřadu č. 72/1988 Sb., o výbušninách, ve znění vyhlášky Českého báňského úřadu č. 173/1992 Sb.

²⁾ Zákon č. 30/1968 Sb., o státním zkušebnictví, ve znění zákona č. 54/1987 Sb., upravený zákonem č. 194/1988 Sb., o působnosti federálních ústředních orgánů státní správy.

(3) Na přepravním obale musí být uveden výrobce, název pyrotechnického předmětu, hmotnost pyrotechnických složí, celková hmotnost balení, datum výroby a spotřební doba nebo datum, do kdy má být pyrotechnický předmět spotřebován, a označení třídy nebo podtřídy stupně nebezpečnosti.

§ 6

Přeprava pyrotechnických předmětů

(1) Pyrotechnické předměty se mohou přepravovat jen v předepsaných uzavřených obalech s vyznačeným způsobem manipulace. Obaly musí být na dopravním prostředku uloženy tak, aby se nemohly pohybovat, narážet na sebe ani spadnout na zem.

(2) Použití ohně nebo otevřeného plamene je zakázáno ve vozidlech přepravujících pyrotechnické předměty, v jejich blízkosti, jakož i v době nakládky a vykládky těchto předmětů.

(3) Pro přepravu pyrotechnických předmětů platí zvláštní předpisy a mezinárodní smlouvy a dohody.³⁾

§ 7

Skladování a vystavování pyrotechnických předmětů

(1) Pyrotechnické předměty musí být skladovány a vystavovány tak, aby případným výbuchem nebo požárem nebyly ohroženy životy a zdraví osob.⁴⁾

(2) Pyrotechnické předměty se smí skladovat a vystavovat jen

- a) v původních obalech výrobce,
- b) v suchu a takovým způsobem, aby jejich teplota nepřesáhla 40°C,
- c) odděleně od hořlavých a lehce zápalných látek.

(3) Pyrotechnické předměty třídy II a III a podtřídy T₁ se mohou za podmínek uvedených v odstavci 2 skladovat

a) v prodejní místnosti, a to v nejvyšším množství 100 kg, které však nesmí obsahovat více než 20 kg pyrotechnických složí,

b) v příručním skladě s vyloučením stálé přítomnosti osob v nejvyšším množství 300 kg, které však nesmí obsahovat více než 60 kg pyrotechnických složí.

(4) Každá prodejní místnost a příruční sklad musí být vybaveny protipožárními prostředky.

(5) Pyrotechnické předměty uvedené v odstavci 3 v množství převyšujícím nejvyšší množství v něm uvedené musí být skladovány ve skladech povolených pro tento účel podle zvláštních předpisů.⁵⁾

(6) V prostorách, kde jsou skladovány, popřípadě vystavovány pyrotechnické předměty, se nesmí kouřit a manipulovat s otevřeným ohněm.

§ 8

Prodej a používání pyrotechnických předmětů

(1) Prodávat se mohou jen pyrotechnické předměty uvedené do oběhu podle § 4; používat se mohou jen v souladu s návodem k používání [§ 3 odst. 1 písm. a)].

(2) Pyrotechnické předměty se mohou prodávat jen v původním balení výrobce.

(3) Pyrotechnické předměty třídy I a podtřídy T₀ mohou být prodávány osobám mladším 18 let, pokud to není v návodu k používání zakázáno.

(4) Pyrotechnické předměty třídy II a podtřídy T₁ mohou být prodávány jen osobám starším 18 let.

(5) Pyrotechnické předměty třídy III mohou být prodávány jen osobám s kvalifikací odpalovače ohňostroju,⁶⁾ které je rovněž mohou používat. Při prodeji je prodávач povinen ověřit, zda kupující splňuje tuto podmínku.

³⁾ Vyhláška č. 132/1964 Sb., o železničním přepravním řádu, ve znění pozdějších předpisů.

Příloha č. 1 ŽPŘ z roku 1985, ve znění pozdějších úprav „Zvláštních podmínek pro přepravu nebezpečného zboží (RID/CIM)“.

Zákon č. 68/1979 Sb., o silniční dopravě a vnitrostátním zasilatelství, ve znění pozdějších předpisů.

Vyhláška č. 122/1979 Sb., kterou se provádí zákon o silniční dopravě a vnitrostátním zasilatelství, ve znění pozdějších předpisů.

Vyhláška č. 133/1964 Sb., o silničním přepravním řádu, ve znění pozdějších předpisů.

Vyhláška č. 64/1987 Sb., o Evropské dohodě o mezinárodní silniční přepravě nebezpečných věcí (ADR).

Vyhláška č. 134/1964 Sb., o přepravním řádu vodní dopravy, ve znění pozdějších předpisů.

Vyhláška č. 71/1966 Sb., o leteckém přepravním řádu, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁾ Zákon České národní rady č. 133/1985 Sb., o požární ochraně.

Vyhláška ministerstva vnitra ČSR č. 37/1986 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona České národní rady o požární ochraně.

⁵⁾ Zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon).

Vyhláška č. 85/1976 Sb., o podrobnější úpravě územního řízení a stavebního řádu.

Vyhláška SKVTIR č. 43/1990 Sb., o projektové přípravě staveb.

⁶⁾ § 35 a 36 zákona ČNR č. 61/1988 Sb., ve znění zákona ČNR č. 542/1991 Sb.

(6) V prodejních a skladových prostorách se nesmí provádět zapalování pyrotechnických předmětů.

(7) Stánkový prodej může být prováděn jen při prodeji pyrotechnických předmětů třídy I a podtřídy T₀. Stánkovým prodejem se rozumí prodej v prodejních prostorách, pro jejichž zřízení se nevyžaduje stavební povolení.⁷⁾

(8) Pyrotechnické předměty třídy II a III a podtřídy T₁ se nesmí používat v uzavřených prostorách (místnosti, dopravní prostředky apod.), v blízkosti kostelů, nemocnic, dětských zařízení, domovů dů-

chodců, škol, ozdravoven a při sportovních akcích. To neplatí pro pyrotechnické předměty třídy II a podtřídy T₁, používané ve filmu, televizi a pro scénické a stolní salonní efekty.

(9) Pro prodej pyrotechnických předmětů platí též zvláštní předpisy.⁸⁾

§ 9

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Předseda:

Ing. Bartoš v. r.

Příloha č. 1 vyhlášky č. 174/1992 Sb.

Klasifikace pyrotechnických výrobků

Čl. 1

Pyrotechnické předměty třídy I

(1) Pyrotechnické předměty této třídy nesmí obsahovat v jednom kuse více než 3 g všech druhů pyrotechnických složí, z toho nejvíce:

- a) 0,5 g volné suché nitrocelulózy ve formě vláknité nebo vločkovité nebo,
- b) 0,0025 g třaskavého stříbra nebo,
- c) 0,0075 g směsi červený fosfor - chlorečnan nebo kov - chlorečnan.

Hmotnostní limity uvedené pod písmeny a) až c) platí též v případě použití obdobných látek nebo směsí.

(2) Charakteristickými pyrotechnickými předměty této třídy jsou pyrotechnické hračky, zejména:

prskavky, pistolové kapsle, třaskavé bonbony a proužky, malé tyčinky s barevnými plameny,

ohněpády, blikavky, malá ohnivá kola a fontány, létající motýli, bouchací kuličky a vystřelovací konfety.

Čl. 2

Pyrotechnické předměty třídy II

(1) Pyrotechnické předměty této třídy nesmí obsahovat v jednom kuse více než 50 g všech druhů pyrotechnických složí, z toho nejvíce:

- a) 0,4 g výbuškových složí nebo,
- b) 7 g volné sypaného černého prachu ve výbušce.

(2) Rakety nesmí obsahovat v jednom kuse více než 20 g všech druhů pyrotechnických složí, z toho nejvýše 10 g pro pyrotechnický efekt.

(3) Do této třídy jsou zařazeny pyrotechnické předměty s hvízdavou náplní a rakety, i když splňují hmotnostní parametry pro třídu I.

⁷⁾ Zákon č. 50/1976 Sb.

⁸⁾ Např. zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), občanský zákoník č. 40/1964 Sb., ve znění pozdějších předpisů, obchodní zákoník č. 513/1991 Sb.

(4) Pyrotechnickými předměty zařazenými do této třídy jsou též pyrotechnické slože dýmové a bengálské ohně. V jednom obalu smí být nejvíce 3 kg těchto složí.

(5) Úlomky a součásti pyrotechnických předmětů s traskavým účinkem nesmí být odhozeny více než 8 m z místa rozpadu, při tom jejich zbytky nesmí hořet nebo doutnat.

(6) Charakteristickými pyrotechnickými předměty této třídy jsou zejména:

římské svíce, fontány, gejzíry, petardy, minivýbušky, vystřelovací pouzdra, rakety s náplní barevných světlic nebo výbuškové slože, barevné dýmy a bengálské ohně.

Čl. 3

Pyrotechnické předměty třídy III

(1) Pyrotechnické předměty této třídy nesmí obsahovat v jednom kuse více než 250 g všech druhů pyrotechnických složí, z toho nejvíce:

- a) 50 g výbuškových složí nebo,
- b) 100 g volně sypaného černého prachu ve výbuškách.

(2) Rakety nesmí obsahovat v jednom kuse více než 75 g všech druhů pyrotechnických složí, z toho:

- a) 20 g výbuškových složí nebo,
- b) 40 g volně sypaného černého prachu.

(3) Pyrotechnický předmět sestavený z více dílů, mimo světelných obrazů, se může skládat nejvíce z 12 dílů. Při tom musí být splněny tyto podmínky:

- a) celkové množství pyrotechnických složí v sestaveném pyrotechnickém předmětu smí být nejvíce 800 g, u ohňopádu 1200 g,
- b) jednotlivý díl smí obsahovat nejvíce 15 g volně sypaného černého prachu nebo 6 g výbuškové slože.

(4) Charakteristickými pyrotechnickými předměty této třídy jsou zejména:

malé italské pumy, dělové rány, ohňopády, různé druhy raket a vystřelovaných efektů, velké japonské slunce.

Čl. 4

Výbušné předměty třídy IV

(1) Do této třídy jsou zařazeny výbušné předměty, které alespoň jednou hodnotou překračují parametry uvedené pro pyrotechnické předměty třídy III.

(2) Charakteristickými výrobky této třídy jsou zejména:

létavice, dělové rány ohňostrojné, italské pumy a kulové pumy.

Čl. 5

Pyrotechnické výrobky pro technické účely

(1) Pyrotechnické předměty a výbušné předměty pro technické účely se zařazují do podtříd T₀, T₁ a T₂.

(2) Pyrotechnickými předměty podtřídy T₀ jsou všeobecně používané výrobky, zejména:

pyrotechnické a žárové zápalky, vulkanizační vložky, podpalovače, žhavice naftových motorů, zahřívací prostředky, dýmové prostředky pro ochranu rostlin, proti hmyzu nebo škodlivým hlodavcům.

(3) Pyrotechnické předměty podtřídy T₁ odpovídají třídě II a jsou to zejména:

signální rakety a prostředky pro námořní a leteckou dopravu, prostředky na plašení ptactva, signální dýmovnice a dýmovnice pro určení směru větru, modelářské raketové motorčky, termitové slože pro svařování, prostředky pro použití ve filmu, v televizi a na divadelní scéně.

(4) Výbušné předměty podtřídy T₂ odpovídají třídě IV a jsou to zejména:

prostředky pro vrhání záchranných lan a chytacích sítí, rakety a náboje pro rozmetání prostředků proti kroupám.